

[Socialministren.]

deling. Ja, det er rigtigt, men en ændret byrdefordeling betyder i denne forbindelse, at der skal flere statspenge til, og så er det ... (afbrydelse af Helge Nielsen). Ja, de kommer jo et eller andet sted fra, de kommer jo et eller andet sted fra, hr. Helge Nielsen, og hvis det ikke skal være sådan, at arbejdere og arbejdsgivere skal betale $\frac{5}{6}$, ja, så må det jo være det offentlige, der betaler en større brøkdel. Og så er det, jeg blot igen, idet jeg henviser til, at det ikke er småpenge, der her er tale om, siger, at så bliver der en regning, der skal betales. Så bliver der ud over de ca. 70 mill. kr., som staten nu skal betale — hvis vi f. eks. skal regne med en delingsnorm på 50 som et tænkt eksempel — tale om yderligere 130 mill. kr. i statsudgifter, og så spørger jeg, hvor det er, man vil hente de penge fra.

Så blev LO og LOs stilling nævnt, og det er klart, at hvis LO, ligesom socialdemokratiet åbenbart ønsker det, uden videre kunne få staten til at lægge yderligere 200 eller 300 eller 400 mill. kr. i en given ordning, ville man også tage imod det med taknemlighed. Men forholdet er: ud fra en given ramme, et tilbud om, at den nuværende ordning skal blive forbedret, har LO sagt, at inden for dette beløb var det disse forbedringer, man gerne ville se på.

Med hensyn til karensdage må jeg blot have lov til at sige, at det kan ikke være rimeligt virkelig for alvor at ville påstå, at dette spørgsmål, som indeholder så mange aspekter og må ses i forbindelse med dagpengeprocentens størrelse og med, hvor vi skal lægge maksimum for, hvilken hjælp der skal ydes, skal vi nu hen over hovedet på det arbejde, der gøres i socialreformkommissionen, hvor man søger at belyse dette og sammenhængen mellem disse problemer, trække ud og uden at have de fornødne undersøgelsesresultater træffe en beslutning om nu.

Jeg må blot have lov til minde om, hvad hr. Helge Nielsen sikkert også ved, at i Sverige kom der en ganske betydelig stigning, da man fuldstændig ophævede karensdagene. Jeg skal ikke gå ind i denne problematik, men man må jo dog indrømme, at spørgsmålene om dækningsgraden under sygdom og karensdage eller ikke-karensdage spiller ind her.

Jeg må til slut henvise til, når der tales om, at de, der er svagt stillet, ikke får mere, at de får altså 80 pct., det må jeg fastholde. Men jeg indrømmer, at de kommer ikke op på det fulde maksimum på 67,50 kr. Men disse vanskeligheder får vi ikke løst på en rimelig måde, før vi får et bidrag til ordningen, som er indtægtsafhængigt, og altså, som jeg nævnte, i højere grad får ydelser, som passer til størrelsen af den hidtidige indtægt.

Formanden: Må jeg på given foranledning gøre opmærksom på, at personlig tiltale ikke er tilladt.

(Kort bemærkning).

Helge Nielsen: Man havde jo ikke her i folketinget den samme bekymring over for at ændre fordelingen, da det drejede sig om arbejdsløshedsloven. Der overtog staten efterhånden stort set det fulde ansvar for stigningerne, og jeg synes, at det samme må være tilfældet her. Ministeren gør kun det at sige $\frac{5}{6}$ og $\frac{1}{6}$ og så sige stat og de øvrige. Det er ikke, fordi det er noget forslag, men jeg vil da bare gøre ministeren opmærksom på, at man da også kunne tænke sig, at arbejdsgiverne kunne betale et større bidrag, end de har gjort hidtil. De siger jo nej alligevel, så om det bliver større eller mindre, kan da være det samme — nej får vi jo alligevel.

Så synes jeg også, ministeren skal have det med, som jeg gerne vil have vi får lejlighed til at se på i udvalget. Hvis vi tager mindstelønnen for mægtingsforslaget, som lå på de 400 kr., og regner med 80 pct. deraf, kommer vi til et dagpengebeløb på 53,33 kr. Altså ramtes man også dengang på mindstelønnen af 80 pct.s reglen. I dag, hvor mindstelønnen ligger på 425 kr., rammes man allerede, når man når 56 kr. 66 øre; de sidste 11 kr. af forhøjelsen får man altså ikke nogen glæde af. Altså, man kan maksimalt få 56 kr. 66 øre, så denne snak om, at de 80 pct. får man dog, beviser jo netop, at de 80 pct. er for lidt.

Socialministeren (Nathalie Lind): Må jeg have lov til at henlede opmærksomheden på, at sygeforsikringslovens problematik er denne, at hver gang arbejderne betaler et øre-